

[Rasmussen (Gylling).]

saadan Natur, at der var Grund til at tage noget Hensyn dertil, maaske kunde stilles Dispensation i Udsigt. Det var det, jeg sagde, og jeg mener, at det heller ikke er udelukket ved Lovforslagets Vedtagelse i denne Form, at saadant kan ske. Jeg ved ikke, om de 3 Aar, der er Grundlaget for Merindkomstskatten, er særlig daarligt valgt; man vil næsten altid, naar man undersøger et Erhverv, finde, at der er noget særlig daarligt hvert Aar, saa jeg tror ikke, at disse Aar er værre valgt, end hvis vi valgte nogle andre. Vi indstiller Lovforslaget om overordentlig Indkomstskat til Vedtagelse uændret.

Med Hensyn til Lovforslaget om Gælds-saneringsydelse, har Finansministeren stillet et Ændringsforslag, som vi har tiltraadt. Naar vi har støttet Ministeren, er det tænkt som en udrakt Haand til Venstre, der ved første Behandling Gang paa Gang gjorde opmærksom paa, at man meget hellere vilde gaa ind for et sagligt Arbejde om Lovens Gennemførelse, hvis man kunde imødekomme det Krav, Venstre havde stillet. Det har vi gjort. Hvorvidt det derved bliver bedre, skal jeg lade være usagt; rent personlig mener jeg, at der havde været mere Logik i, om man lod de Folk, som har haft de store Indtægter netop under den nuværende Situation, bære Risikoen i Stedet for Staten, men jeg indrømmer, at det vel ogsaa kan gøres paa den her foreslaaede Maade, og det er vi villige til at gaa ind for.

Det ærede Medlem Hr. Clausager sagde, at man fra Venstres Side maatte kræve et sammenhængende Hele, naar der skulde lovgives paa dette Omraade. Det er for saa vidt en ny Indstilling, Venstre her har. Jeg erindrer, at Venstre nogle Gange før har angrebet Regeringspartierne, netop fordi de kobled for meget sammen — det lader altsaa ikke til, at de Herrer er nemme at imødekomme. Det foreliggende Forslag er ikke noget sammenhængende Hele — det er rigtigt —, men her er taget Hensyn til netop den Kreds inden for Landbruget, som vi maa mene under de nuværende Forhold absolut trænger til en Lovgivning af en saadan Art som den, vi her er i Færd med at forsøge paa at faa gennemført. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at det Krav, Venstre stiller, og som gaar ud paa en Ændring — en dybtgaaende Ændring, kan man maaske sige — med Hensyn til Skatten paa fast Ejendom, kan han ikke vente Tilslutning til fra vor Side. Her er ikke Stedet til at gennemgaa Virkningerne af et saadant Forslag, men vi har jo før

set et Forslag fra Venstre paa dette Omraade, hvor de gik Arm i Arm med de Konservative; Virkningerne af et saadant Forslags Gennemførelse var af meget afskrækkende Art, og det samme vilde blive Tilfældet her. Det var jo saaledes, at selv ledende Venstremænd ude omkring i Kommunerne tog Afstand fra Virkningerne af et saadant Forslag, saa sandt som Skat paa fast Ejendom er en Skat, der er meget forskellig fra den ene Ende af Landet til den anden, og Spørgsmaalet om Skat paa fast Ejendom kan vi ikke knytte til et Forslag som det foreliggende.

Det blev senere sagt af et andet æret Medlem, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at mange nu saa saadan paa Landbrugets Forhold, at det i det store og hele havde gennemgaaet en Bedring, og at det derfor ikke var saa absolut nødvendigt at gennemføre Love som disse. Det skal jeg ikke modsiges, men jeg vil føje til, at der dog endnu findes en forholdsvis stor Kreds inden for Landbruget, hvis økonomiske Forhold er saaledes, at en Lovgivning af netop den Art og under den Form, som her er Tale om, er i høj Grad nødvendig.

Jeg skal ikke komme med ret mange Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der jo som sædvanlig, naar Talen er om disse Forhold, var inde paa det Vælgerkøb, som han stadig væk i Tankerne ser andre Partier i Færd med at foretage. Jeg erkender, at det ærede Medlem sikkert ikke er i Stand til at virke særlig tiltrækkende paa ret store Kredse af Vælgerne; men derfor bør han dog ikke være saa ond, hver Gang der bliver fremsat et Lovforslag her fra vor Side, at tro, at Maalet netop skulde være det, som det ærede Medlem gaar ud fra. Jeg sagde ved første Behandling, at jeg kunde vende dette Angreb om — det kunde jeg med fuld Ret gøre; det ærede Medlem staar jo Gang paa Gang her og fortæller, at han staar som Værner — ja, i Dag var det ikke alene for de store Skatteydere, idet det ærede Medlem fortalte, vistnok for en undrende Forsamling, at han ogsaa staar som Værner for Middelstanden. Jeg kunde med lige saa god Ret sige, hvis jeg vilde være lige saa paagaende, som det ærede Medlem er over for anderledes tænkende, at det ærede Medlem her forsøgte sig med Stemmekøb — ganske vist tror jeg ikke, at der vilde komme noget synderligt Resultat ud af det, men Meningen er i hvert Fald ikke til at misforstaa.

Det ærede Medlem omtalte et Stykke af den Betænkning, som de Konservative har skrevet, og var navnlig inde paa, at